

Fødselsoverskud hen? Det er Spørgsmaalet. Vil det ærede Medlem være med til at indrette det saadan, at vi kan faa en Industri herhjemme, der kan beskæftige det, eller skal vi vise det ud af Landet, naar der ikke er Plads paa den danske Jord?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard definerede nu sin Opfattelse af en positiv Handelspolitik der hen, at han mente, at Danmark skulde føre en Politik udadtil, som havde til Formaal, overalt hvor der fandtes Hindringer for den frie Omsætning, at rydde de paagældende Hindringer af Vejen. Det er en meget frugtbar Tankegang, det ærede Medlem har, men jeg mener, vi maa fortsætte denne Tankegang, og derfor vil jeg gerne endnu stille et Spørgsmaal til det ærede Medlem: Hvilke Midler mener han, Danmark har til at rydde de paagældende Hindringer af Vejen med?

Hans Nielsen: Jeg kunde godt fortsætte med at rette mine Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard, saa Forhandlingerne kunde fortsættes paa den Maade, hvorpaa de nu er ført, og det vilde jeg maaske ogsaa have gjort, hvis der ikke havde været saa megen Politik i den Tale, det ærede Medlem holdt. Det var, naar man ser til Bunds i det, i det væsentlige den samme Tale som den, det ærede Medlem Hr. Pinstrup holdt. Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard er ikke saa aaben en Natur som det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Det ærede Medlem viftede os om Ørerne med Trustlovgivning og regulerende Bestemmelser og mange andre Ting, som han kunde faa gennemført, naar vi først fik en ren og klar Frihandel; og det kan være meget morsomt at høre paa, men det fylder sikkert ikke ret meget i Øjeblikket. Derfor vil jeg til Trods for, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup er gaaet, rette mine Bemærkninger til ham. Det er jo ellers ikke Skik, at det ærede Medlem er fraværende; Hr. Pinstrup er en flittig Mand til at være her, og jeg ved, det ikke er hans Skyld, at han ikke er her til Stede i Aften.

Jeg vilde ogsaa af personlige Grunde gerne rette mine Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, fordi man, til Trods for at det ærede Medlem efter min Opfattelse ofte fremsætter meget reaktionære og udfordrende Udtalelser, alligevel aldrig helt mister Sympatien for ham, fordi man altid har Indtryk af, at det ærede Medlem siger sin virkelige Mening og ikke stikker noget under Stolen, og det er i disse Dage, hvor man afgiver alle mulige Slags Erklæringer, af Betydning, at en Mand har det paa den Maade, som det ærede Medlem har. Men det ærede Medlem Hr. Pinstrup er, som sagt, meget udfordrende og meget konservativ i sine Anskuelser. „Vi jyske Bønder“, sagde det ærede Medlem vistnok over hundrede Gange i de Dage, der var det store Jubilæumsdyrskue i Horsens; selv da Hans Majestæt indfandt sig og besøgte Jubilæumsskuet, benyttede det ærede Medlem Hr. Pinstrup ogsaa det Udtryk „vi jyske Bønder“. Han sagde til Majestæten, da han bød ham velkommen: „Vi jyske Bønder er Folk, der kan klare for os selv. Vi jyske Bønder er Folk, der ikke tigger nogen om Beskyttelse. Vi mener, at her i Verden skal man kunne klare sig selv.“ Det var meget interessant, at Kongen kort efter svarede ham paa en Maade, som han sikkert ikke havde ventet, idet han udtalte, at det var meget glædeligt at høre, at Landboerne kunde klare for sig selv og ikke trængte til Hjælp fra nogen Side, men Kongen vilde alligevel haabe, at for saa vidt det kom saa vidt her i Landet, at den ene Samfundsklasse trængte til Støtte af den anden, at man saa vilde følge den gode gamle danske Skik at sætte Ryg mod Ryg og saa vidt muligt hjælpe hinanden.

Jeg kunde egentlig svare det ærede Medlem Hr. Pinstrup paa samme Maade; thi hvad han sagde forgangen Dag i den store Tale, han holdt, er egentlig kun en videre Udvikling af de Anskuelser, han har fremsat flere Gange baade i Horsens ved det store Jubilæumsdyrskue og senere i den Tale, som han holdt for den nuværende Landbrugsminister, hvem han hævdede til Skyerne som den stærke Mand, „hvem vi jyske Bønder skal gøre endnu stærkere her i Landet“.

Jeg vender mig til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, da han jo dog, selv om han